Woensdag 20 December 1944. — DAGBLAD — 61ste Jaargang No. 4390

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden 3 gld.; Suriname en het buitenland 3,50 gld..

Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog Redactie-adres Consciëntiesteeg 27, telef. 1858; Postbus 80, Willemstad.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad, N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

Vijand op 4 punten over Belgische en Luxemburgse grenzen.

Verwoede tegenaanvallen der Noordamerikanen.

Valencia op Leyte genomen.

DE STRIJD IN WEST-EUROPA.

door

James Long

De sluier over de grote poging van de Wehrmacht om een doorbraak te maken, werd genoeg opgelicht om te laten zien, dat Duitse tank- en infanteriecolonnes de Belgische en Luxemburgse grenzen op vier plaatsen zijn overgestoken en 8 tot 32 kilometer in de Noordamerikaanse linies zijn doorgedrongen.

Deze onthulling heeft slechts betrekking tot de strijd gedurende de eerste anderhalve dag van de Duitse aanval — tot het middaguur van Maandag — en de verdere zwijgzaamheid over de gebeurtenissen daarna doet veronderstellen, dat het front nog niet gestabiliseerd is.

De berichten van het front delen echter mede, dat het Noordamerikaanse eerste leger zowel voetvolk als pantserstrijdkrachten gebruikt in een poging om de opmars te stuiten. Sommige Noordamerikanen vochten in hun vossenholen tot zij daar door tanks overreden werden. Tot het middaguur van Maandag was de grootste penetratie gemaakt tot Stavelot, op 35 kilometer ten Zuid-Oosten van Luik en 40 kilometer ten Zuid-Westen van Aken.

Onbevestigde berichten zeiden, dat als voorzorgsmaatregel gisteravond de ontruiming van de burgerbevolking van Luik bevolen werd. Een Duitse colonne sloeg met grote kracht toe over de grens uit het gebied van Hensfeld op 43 kilometer ten Zuid-Oosten van Aken en splitste zich toen. Een afdeling kwam in de omgeving van Butgenbach op 13 kilometer ten Noord-Oosten van Malmédy. De tweede trok naar Stavelot op 8 kilometer ten Zuid-Westen van Malmédy en 13 kilometer ten Zuiden van Spa. Een tweede Duitse opmars was een nijptangbeweging op het belangrijke wegenkruispunt St. Vith, 6½ kilometer binnen België en ongeveer 20 kilometer bezuiden Malmédy. Hierdoor werden enkele Noordamerikaanse troepen afgesneden, doch tot het middaguur van Maandag hielden deze stand in kleine groepen, terwijl de Duitsers belet werden St. Vith zelf binnen te dringen door een Noordamerikaanse strijdmacht. Berichten uit de hoofdkwartieren van het Britse tweede, het Canadese eerste en het Noordamerikaanse negende leger zeiden, dat vijandelijke patrouilles plotseling aanvielen in de Geallieerde linies in het gebied van Geilenkirchen op ongeveer 55 kilometer benoorden het Noordelijk punt van de Duitse opmars. Tevens werden de Geallieerde stellingen aan een hevig mortiervuur onderworpen. Sommige vijandelijke bewegingen werden aan de overzijde van de Roer gezien tegenover het front van het negende leger. Een bericht van het negende zeide, dat de Duitse gevangenen vol vertrouwen zijn over het offensief tegen de linies van het Noordamerikaanse eerste leger. Opgezweept door de propaganda zeiden sommigen, dat dit slechts het begin is en dat Antwerpen binnen enkele dagen zal vallen (Geallieerd Hoofdkwartier, (AP) 20.12).

VLIEGENDE FORTEN BESTOKEN DUITSE BEVOORRADINGSLINIES.

Een bulletin uit Londen meldt dat Dinsdag 300 Vliegende Forten bijna 1000 ton springstoffen lieten vallen op de Duitse bevoorradingslinies onmiddellijk in de achterhoede van het Duitse tegenoffensief. Het is de eerste maal dat de Vliegende Forten voor een soortgelijke operatie in Europa gebruikt werden (Londen, (AP) 19.12).

HET RUSSISCH OFFENSIEF IN SLOWAKIJE EN HONGARIJE.

Russische bergtroepen, die uit het Zuiden en Oosten opdringen trachten door een nijptangbeweging de Duitsers te dwingen zich uit het twee-derden gedeelte van Slowakije terug te trekken. De Duitse linie die steunt op de sterktepunten Kassa en Presov, dreigt ineen te zullen storten onder een groeiende druk van de Russische legerscharen in het Noorden van Hongarije. Berichten uit Moskou zijn van oordeel, dat de Duitse posities in het Oostelijk deel van Centraal Hongarije steeds onhoudbaarder worden. Om omsingeling te voorkomen, zou het garnizoen zich spoedig terug moeten trekken en een nieuwe linie vormen ergens ten Oosten van Bratislava. De eerste doelen van het Russische offensief zijn Kassa en Presov en als de Russen falen zal de toestand in Slowakije plotseling veranderen.

In de sector van Boedapest houden de Russen stand tegen de Duitsers, die tegenaanvallen uitvoeren met nazie-reserves, die aangevoerd werden voor de verdediging van de hoofdstad. In Slowakije vallen de Duitsers uit vier verschillende richtingen aan. De Russische colonnes zijn op 16 kilometer van Kassa, de grootste stad in het Oostelijk deel van bezet Slowakije. Een tweede Russische strijdkracht, die zich een weg had gebaand door de bergpassen van Bukk ten Noord-Westen van Miskolc, deed over een front van meer dan 100 kilometers aanvallen op de Duitse verbindingslinies in het Noorden en Noord-Westen. Ten Noorden van de grote Donau bocht vinden verwoede gevechten voortgang. De Russen trachten hier door te breken naar Bratislava (Londen, (AP) 19.12).

VELDMAARSCHALK VON RUNDSTEDT GEWOND?

Volgens het Zweedse dagblad „Tidningen" werd Veldmaarschalk von Rundstedt licht gewond. Een bericht aan het Bureau voor Oorlogs Informatie meldt, dat von Rundstedt ontevreden is over het offensief daar van het begin af reeds te grote reserves verloren gingen. Von Rundstedt weigerde eerst definitief met deze gewaagde onderneming te beginnen waaraan de gevechtskracht van hele Duitse legers moet worden besteed. Het bevel tot het Duitse tegenoffensief werd gegeven door Himmler en niet door Hitler zoals alom in Duitsland werd bekend gemaakt (New York, (AP) 19.12).

NIEUWE AANSLAG OP HITLER?

Volgens het „Aftonbladet" van Stockholm doen er in Berlijn geruchten de ronde volgens welke onlangs een nieuwe aanslag gepleegd werd op het leven van Hitler. In het kasteel Plesheim in Beieren waar Hitler verblijf hield brak er plotseling een grote brand uit, terwijl Hitler er zich, aldus het gerucht (Londen, (AP) 19.12).

RUDOLF HESS.

Het Britse Persgenootschap verspreide een bericht dat later weer ingetrokken werd. Rudolf Hess zou namelijk een beenbreuk opgelopen hebben toen hij gedurende een hersenvlaag over een trapleuning sprong.

Gedurende de laatste maanden verergerde de toestand van zijn geestesvermogens. Hess was volgens officieuze kringen dikwijls zwaarmoedig en weigerde met zijn oppassers te spreken. Hij werd zwak van geest en deze aanvallen zijn er het hoogtepunt van. Hij was onderzocht door zenuw- en hersenspecialisten. Gedurende enige tijd werd hij in een apartement bewaakt maar thans is hij buiten de stad (Londen, (AP) 19.12).

AARTSBISSCHOP DAMASKINOS ALS REGENT?

De BBC meldde, dat Minister-president Papandreou een telegram naar Koning George van Hellas te Londen zond, waarin hij de benoeming van Aartsbisschop Damaskinos van Athene tot Regent aanbevool (New York, (AP) 19.12).

DE ACTIE IN HELLAS.

Het Bureau voor Oorlogsinformatie verstrekte de tekst van het Geallieerde communiqué over de strijd in Hellas. Hierin werd gezegd, dat voortgang wordt gemaakt om de gebieden aan weerszijden van de weg tussen Phaleron en Athene vrij te maken. De toestand is kalm in Pireaus. Het Britse garnizoen in de Averoff-gevangenis, welke gisteren werd aangevallen, is met succes teruggetrokken samen met enkele politieke gevangenen. De rebellen zetten hun aanvallen op grotere schaal voort op het hoofdkwartier van de luchtmacht. Overigens is er niets te vermelden uit Hellas (New York, (AP) 20.12)

VALENCIA GENOMEN.

De Noordamerikanen op Leyte hebben de stad Valencia genomen, waar de Japanners hun hoofdkwartier hadden, samen met het vliegveld, dat daar ligt. Men dreef zowel Noord- als Zuidwaarts teneinde de lus te sluiten om de grootste georganiseerde vijandelijke strijdmacht, die nog op het Westelijk deel van het eiland Leyte vecht. De Noordamerikanen veroverden ook Lonoy op 10 kilometer ten Noorden van Valencia. Het vliegveld van Valencia is reeds in gebruik genomen, zodat de Noordamerikaanse vliegtuigen een nieuwe basis hebben voor aanvallen op de Japanse scheepvaart en aanvoercolonnes. De Noordamerikaanse strijdkrachten beheersen thans de belangrijke corridor van Ormoc van de haven tot Valencia, hoewel nog geïsoleerde groepjes van Japanners moeten worden opgeruimd. De Noordamerikanen gaan intussen voort zonder tegenstand te opereren op het eiland Mindoro (MacArthurs Hoofdkwartier in de Philippijnen, (AP) 20.12).

NIEUW BOMBARDEMENT OP JAPAN.

Het vasteland van Japan was Dinsdag weer onderhevig aan aanvallen van Noordamerikaanse Superforten, die hun bases in China hebben. Het Departement van Oorlog deelde mede, dat de resultaten van de aanval van Maandag op Nagoya uitstekend zijn. Het communiqué zeide, dat er grote branden woedden en dat rookzuilen opstegen tot een hoogte van honderden meters na de aanval op de Mitsubisji vliegtuigenfabriek. Het aantal aanvallende vliegtuigen ging de 100 waarschijnlijk te boven en richtte ernstige schade aan. 2 Vijandelijke vliegtuigen werden neergeschoten, 6 waarschijnlijk en 3 beschadigd.

Geen van de Forten ging door vijandelijke actie verloren. De aanval op Nagoya geschiedde gelijktijdig met een aanval op Hankow, door Superforten met basis in China. De aanval van Dinsdag werd uitgevoerd door een middelgrote strijdmacht op afzonderlijke doelen op Kioesjoe (Washington, (AP) 19.12).

JAPANSE BEHANDELING VAN KRIJGSGEVANGENEN.

Het Britse Ministerie van Oorlog verklaart, dat de Japanners meer dan 60.000 krijgsgevangenen gebruikten bij de bouw van de spoorweg van Thailand naar Birma. De toestanden waaronder deze gevangenen werkten, waren echter zo wreed en onmenselijk, dat 24.000 van het oorspronkelijk aantal stierven. Deze verklaring volgde op een mondeling rapport van Sir James Grigg aan het Lagerhuis, waarin hij mededeelde, dat de Japanners te Tamakan een herdenkingsmonument hadden opgericht voor de 25.000 man, die gestorven waren bij de bouw. Van dit aantal waren minder dan 1000 Japanners, het overige deel bestond uit Engelsen, Australiërs en Nederlanders. Teneinde het werk zo snel mogelijk af te krijgen, letten de Japanners in het geheel niet op het verlies aan mensenlevens. Zieke gevangenen werden op draagbaren naar het werk gedragen. Officieren en manschappen werden vreselijk afgeranseld, terwijl gevallen van marteling en moord eveneens voorkwamen (Londen, (AP) 19.12)

DE ZUIVERING VAN NOEMOOR.

Sedert het eiland Noemfoor in Juli werd aangevallen door de Geallieerden, zijn meer dan 2000 Japanners gedood. Alleen enkele vijandelijke strijdkrachten zijn nog over en deze hebben zich verdeeld in kleine groepjes van drie of vier man. De zuivering van het eiland wordt echter stelselmatig voortgezet en de achtergebleven Japanners vormen nu geen ernstige bedreiging meer (Aneta).

HERSTELCOMMISSIE IN AUSTRALIË.

In de staf van het Hoofdkwartier van de Herstelcommissie (Unrra) in Australië zijn ook Nederlanders opgenomen. Het Hoofd van de Australische afdeling, F. S. Gaines, verklaarde een dienst te willen oprichten te Melbourne. Men verwacht, dat de Japanners, wanneer zij verplicht worden om terug te trekken, zoveel mogelijk zullen vernielen. Het eerste zullen geneesmiddelen en geneeskundige uitrustingen nodig zijn. Ook zal na de bevrijding onmiddellijk werk gemaakt moeten worden van het bijeenbrengen van uit elkaar geslagen gezinnen en het terugvoeren dezer mensen naar hun landbouwbedrijven (Aneta).

DE EIGENDOMMEN VAN DEN VIJAND.

Bij Koninklijk Besluit van 20 October zijn alle regelingen vastgelegd betreffende eigendommen van vijandelijke staten of vijandelijke onderdanen, zowel als van eigendommen van personen, die zich aan verraderlijke handelingen hebben schuldig gemaakt. Bij dit Koninklijk Besluit wordt ook bepaald, dat men verplicht is alle inlichtingen betreffende dergelijke eigendommen te verstrekken. Verder is omschreven in welke voorwaarden dergelijke eigendommen aan de Nederlandse Staat komen. Alle eigendommen, die aan de Nederlandse Staat komen — en hieronder valt practisch alles wat kapitaalwaarde heeft — zal beheerd worden door het „Beherings-instituut" dat in Den Haag wordt gevestigd na de bevrijding en dat vertakkingen zal hebben in Nederlands Indië, Suriname en Curaçao. De taak van dit Instituut is omschreven in het Koninklijk Besluit, dat ook maximumstraffen bepaald heeft, nl. 4 jaar gevangenis en een boete van 5000 gulden voor inbreuk op de bepalingen van het Koninklijk Besluit (Aneta).

— **De Poolse** en Britse Indische troepen in Italië hebben practisch alle vijandelijke tegenstand opgeruimd ten Zuiden van de rivier de Senio bewesten de verkeersweg Bologna-Rimini waar de nazies twee weken lang hardnekkig tegenstand geboden hadden.

— **Churchill** verklaarde voor het Lagerhuis, dat de drie grote mogendheden „in volkomen overeenstemming zijn omtrent de algemene doelen, welke ons bondgenootschap binden." Hieraan voegde hij echter toe: „Of er volledige overeenstemming is over elk aspect van deze quaestie is een geheel andere vraag."

— **Eden maakte** in het Lagerhuis bekend, dat Groot Britannië geheel op de hoogte gehouden werd van de onderhandelingen voor het Frans-Russisch pact. Hij verwelkomde het als een „nieuwe schakel tussen twee Europese Geallieerden."

— **Zuid-Engeland** stond van gistermorgen tot hedenmorgen wederom onder luchtbombardementen. Schade en ongevallen worden gemeld. De „Herald" waarschuwde, dat Duitsland thans 60 tot 70 vliegende bommen per nacht zou kunnen lanceren met vliegtuigen en dat de aanvallen nog kunnen toenemen.

— **Geallieerde** patrouilles, die langs de Westkust van Birma naar Akyab oprukken, hebben stellingen bereikt op meer dan 34 kilometer ten Zuid-Oosten van Maungdaw. Westafrikaanse troepen hebben Kandaung bezet op 10 kilometer ten Zuid-Westen van Buthidaung.

HET NIEUWS VAN VANDAAG

Al wat het Geallieerde Hoofdkwartier vandaag loslaat over het Duitse offensief tegen België en Luxemburg is, dat de strijd voortduurt in het gebied tussen Monschau en Zuidelijk Luxemburg waar de vijand zijn aanval deed. Correspondent James Long seint echter, dat de Belgische en Luxemburgse grenzen op vier plaatsen zijn overgestoken door de Duitsers. Of men de penetratie bij Stavelot heeft weten te verdiepen of uit te breiden is niet bekend. Ook is niet bevestigd, dat de bevolking van Luik ontruimd zou worden als voorzorgsmaatregel. Hierover gingen geruchten.

Het schijnt, dat het uiteindelijk doel der Duitsers is om Antwerpen opnieuw te bezetten. Dat de Geallieerden deze belangrijke haven intact in handen wisten te verkrijgen kan het Duitse Hoofdcommando zichzelf blijkbaar niet vergeven. Het valt evenwel te betwijfelen of de nazies zo ver zullen komen met hun opmars, al werpen zij nog zoveel reserves in de aanval. Thans reeds doen de troepen van het Noordamerikaanse eerste leger felle tegenaanvallen. Elders aan het front porren de Geallieerden nog steeds in de Duitse linies. De vijand biedt overal hevig tegenstand.

Het Russisch offensief is thans voornamelijk gericht op Slowakije. Vier Russische colonnes rukken op naar Kosice, de grootste stad in het Oostelijk deel van het land aan de voet van de Tatra-bergen. De stad zou reeds binnen het Russische schootsveld liggen. Overigens is er van het Russische front niets te melden.

In Athene maken de Britse troepen verder voortgang, doch de rebellen zijn thans in het bezit van de Averoff-gevangenis, waar verschillende politieke personen opgesloten hadden. Geruchten als zou Koning George van Hellas hebben toegestaan in een regentschap, worden door de regering tegengesproken.

In de Philippijnen gaat de invasie van Mindoro nog steeds voort, zonder dat op de grond tegenstand van de Japanners ondervonden wordt. Op Leyte is Valencia genomen met het daarbij liggend vliegveld. De vijand wordt steeds meer samen geperst en heeft geen hoop meer op ontsnapping.

ONS KONINKRIJK

DE TOESTAND VERBETERT

door

Vas Dias.

Dank zij een groep hardwerkende Noordamerikaanse, Britse en Nederlandse officieren, komt er geleidelijk verbetering in de wanhopige voedseltoestand van de bevrijde Nederlandse gebieden. Gedurende de laatste zes weken is er een voortdurende toeneming geweest van rantsoenen en verdere verbeteringen worden verwacht. De Nederlandse regering neemt nu stappen om andere essentiële artikelen als schoenen en zeep te verschaffen. Terwijl de haven van Antwerpen weer functioneert en ook het vervoer van Antwerpen naar het bevrijde Nederlandse gebied zich uitbreidt, is ook het vervoer in het bevrijde gebied zelf toegenomen.

Dit alles heeft een gunstig effect op de voedseltoestand gehad en terwijl gedurende de maand November de rantsoenen daalden tot minder dan 900 calorieën per dag, is het gemiddelde voor December op 1600 calorieën gebracht. Dit is iets meer dan het gemiddelde onder de bezetting.

Vóór Januari wordt een gemiddelde van 1800 calorieën voorzien, maar het is mogelijk, dat dit gemiddelde tot 2000 calorieën stijgt. Dit zal van de militaire toestand afhankelijk zijn. Ook hoopt men kinderen en arbeiders, die zwaar werk verrichten extra rantsoenen te geven. Sedert begin December komen regelmatig treinen met levensmiddelen aan in het bevrijde gebied en brengen vis, vlees, koffie, chocolade, vlees in blik, geconserveerde melk en andere levensmiddelen, terwijl de distributie van plaatselijke producten, zoals groenten, erwten en bonen veel verbeterd is. Men is van oordeel, dat de levensmiddelendistributie veel soepeler zal worden doordat de toevoer verbeterd is. Aan de verbetering van de toestand hebben officieren van het tweede Britse leger, het Canadese eerste leger, de Brits-Noordamerikaanse bevoorradingsautoriteiten, de missie van het Geallieerde Opperbevel in Nederland, de leden van het Militair Gezag en de burgerlijke autoriteiten op de nauwste wijze samengewerkt (Aneta).

VOEDSEL PER VLIEGTUIG.

Indien het weer het toelaat vliegen twee Noordamerikaanse vliegtuigen elke dag van Engeland naar Nederland met 5 ton voedsel aan boord. Zij landen op ongeveer 40 km. achter de frontlinie. Gezien er vooral gebrek aan vet is in Nederland bestaat de lading hoofdzakelijk uit spek.

MEDEWERKING ONDERGRONDSE BEWEGING.

Beproefde leden van de vroegere ondergrondse beweging kregen sinds Zaterdag de bevoegdheid om arrestaties te verrichten in de gevechtszones in Nederland en zullen volgens de beslissing van het Militair Gezag als buitengewoon agent van politie fungeren. Generaal majoor Kruls zeide dat personen die het vertrouwen van de ondergrondse beweging bezitten, gekozen zullen worden als leden van commissies die in de bevrijde gebieden opgericht zullen worden ten einde het Militair Gezag van advies te dienen bij de vraag welke personen vastgehouden en welke personen vrijgelaten moeten worden. Van diegenen die thans gearresteerd zijn op grond van verdenking te hebben samengewerkt met den vijand.

Hij verklaarde, dat men algemeen van gevoelen was, dat het noodzakelijk was gebruik te maken van de ondergrondse strijdkrachten bij het uitvoeren van aanhoudingen. Door hun schitterende houding tijdens de bezetting en door hun kennis en inzicht komen zij hiervoor het eerste in aanmerking. Onder leiding van de binnenlandse strijdkrachten zullen — in die gebieden, waar de strijd nog woedt allen aangehouden worden die de troepen in gevaar brengen of die door hun gedrag gevaarlijk geacht kunnen worden voor de militaire operaties. De binnenlandse strijdkrachten moeten deze personen overleveren aan de politie. Teneinde de politie bij te staan bij het instellen van onderzoeken zal het politiecorps uitgebreid worden en hiertoe zullen de vroegere leden der verzetsbeweging, die voor dergelijk werk in aanmerking komen, worden genomen. Zij zullen voorlopig tot hulp-politie worden benoemd (Aneta).

OM ECONOMISCHE VERGRIJPEN TE STRAFFEN

Bij Koninklijk Besluit zijn voor bevrijd Nederland de nodige bepalingen vastgelegd om „economische vergrijpen" te straffen. In het Koninklijk Besluit wordt verklaard, dat het nodig is personen, die de economie van Nederland in gevaar brengen zo snel mogelijk te straffen. Het Koninklijk Besluit bepaalt ook welke daden gestraft kunnen worden. De maximumstraf is vastgesteld op 6 jaar gevangenis of een onbepaalde boete. Een speciale tuchtraad is ingesteld en een tuchtrechter (Aneta).

CURSUSSEN TE TILBURG HERVAT.

De R.K. Economische Leergangen van Tilburg hebben hun cursussen als eerste vrij Nederlands instituut voor hoger onderwijs hervat, na vier jaren onderdrukking. Een der eerste daden was het bekend maken van speciale examens voor die studenten, die gedurende de bezetting de leergangen niet konden volgen maar die ondergronds voortzetten. Van de andere kant werd bepaald, dat studenten, wier houding onder de bezetting „verdacht" is geweest, geen examens kunnen afleggen. De hervatting op vóór-oorlogse schaal van de R.K. leergangen zal voorlopig niet mogelijk zijn (Aneta).

PAPOEASE DIENAREN VAN HERMANDAD.

Voor het eerst in de geschiedenis van Nieuw Guinea worden Papoeas georganiseerd in een politie-corps. Te Kotanica is een kazerne gebouwd en reeds is een groot aantal recruten gedeeltelijk gedrild. Het plan is opgevat door een Nederlands kapitein van het Nederlands Indische leger, een ethnoloog, die door zijn vrienden „Vader Papoea" wordt genoemd. Iedere morgen houdt hij zichzelf bezig met het africhten van zijn manschappen. Velen er van geven blijk van zoveel toewijding, dat er reeds aangeduid werden om voor promotie tot sergeant in aanmerking te komen, bij hun eigen troepenafdeling (Aneta).

DE STOEP.

IIe Serie, no. 4. November 1944.

Tot de gebeurtenissen, die waarlijk van betekenis zijn binnen het kader van ons eilandelijk leven in Caraïbië behoort de verschijning van een nieuwe Stoep. Maar ook daar buiten, want in de bijkans vijf jaren dat dit periodiek bestaat, heeft het kans gezien een band te leggen tussen letterkundige en aanverwante publicisten in Nederland, in casu Curaçao en Suriname, en in den vreemde, in casu de koloniën van Nederlanders en Nederlands-sprekenden over het wereldrond verspreid.

De betekenis hiervan is groot, hetgeen ook al blijkt uit het feit, dat voor zover wij weten plaatselijke nieuwsagentschappen de verschijning van een nieuw nummer niet melden naar elders hetgeen vrijwel uitsluitend gedaan wordt met die zaken, welke de massa belangrijk vindt. De massa toch is welhaast nimmer in staat het waarlijk belangrijke te ervaren, vastgezogen als zij ligt in karakterloze eenvormigheid van het klein-menselijke en burgerlijke.

Hieruit concludere men niet, dat wij onvoorwaardelijk al wat in De Stoep verschijnt belangrijk achten. Dit niet. Maar wel achten wij De Stoep als phenomeen belangrijk. Niet zozeer voor Curaçao, van welks bewoners, op Pierre Lauffer en Oda Blinder na, helaas slechts weinigen zich doen horen in dit blad, dan wel voor het nationaal-Nederlandse.

Dit belangrijke evenement, deze verschijning van De Stoep, heeft zich dan weer voltrokken. Een bespreking wordt gevraagd. En volgaarne gegeven, omdat dit nummer, als de vorige, een ampele bespreking vergt.

De inhoud wordt thans niet meer door Luc Tournier alleen, doch mede door Hendrik de Wit samengesteld. Hendrik de Wit is reeds van den aanvang af medewerker, een goed medewerker geweest. Thans is hij in de redactie opgenomen. Dit is ongetwijfeld een aanwinst. Hendrik de Wit is iemand, die met name in zijn critieken, getoond heeft een open oog voor het schone te hebben. Misschien soms een weinig bevooroordeeld in bepaalde richting, doch degenen die hem in dit opzicht aanvallen, doen dit ook vaak omdat een critiek in hun nadeel is uitgevallen of niet met hun smaken strookt. Zo gaat het op Curaçao.

De verdere inhoud van dit nummer, dat 68 bladzijden beslaat, bevat verhalen van R. D. Simons (Inspecteur van het Onderwijs in Suriname), P. van Holten (Suriname), Dick Zijlstra (Nederland), Mr. E. M. Elias (Londen) en J. Stoppelman (New York). Voorts gedichten van F. J. van der Molen (New York), Pierre Lauffer (Curaçao), Eric van der Steen (Nederland), Marcel de Bruin (Surinamer op Cuaçao), J. Braamse (zeeman), Luc Tournier (Curaçao), Elisabeth Eybers (Zuid-Afrika), Oda Blinder, (Curaçao), Juul Hedley Roggeveen (Londen) en Edouard („ons Bokje") Bouquin (Londen). Voorts nog een vers uit Iowa en een uit Pearl Harbour en enkele boekbesprekingen.

Van der Molen is de sombere dichter van den Dood gebleven, zoals wij dien al vaker hebben gesignaleerd. Dit maal — men moet in een bespreking nu eenmaal een zeer beperkte keuze doen, hetgeen moeilijker wordt naarmate het bladzijdental toeneemt — willen wij Frits J. van der Molen passeren, evenals een uitnemend gedicht, dat naamloos ingezonden was aan „De Volksvriend", blijkbaar een in het Nederlands verschijnend blad in Iowa.

Pierre Lauffer is Curaçaoënaar. Hij en Oda Blinder (pennenaam voor een Curaçaose) zijn de enige Curaçaoënaars die in De Stoep publiceren, hoewel er zeker meer zijn, die er de capaciteiten toe hebben. Pierre Lauffer, een politie-agent, van wien men nog onlangs een bundel verzen in het Papiament mocht ontvangen en een impressie lezen in het Militair- en Politietijdschrift, publiceert thans een gedicht Zeeman aan de Wal (blz. 5). Wat moet er in dezen dichter omgaan, wanneer hij des nachts de ronde doet! Misschien dat het rhythme al naar het einde van dit gedicht wat stroever wordt, maar dan is het slechts om de zielsverandering van den zeeman te doen onderkennen. Dit is een uitnemend gedicht.

Een ander West-Indiër is Marcel de Bruin, pennenaam van den bekenden Surinamer René de Rooy, die al vaker publiceerde en behalve in De Stoep ook in het Spectrum (Suriname) gedichten doet verschijnen. Is het ook hier (blz. 7 en 23) de melancholie der jeugd, die parten speelt en daarom zijn werk juist te inniger maakt, te meer ontroerend? Het is de licht-bewogen Surinaamse ziel, die op het zien van een vervallen landhuis — welk landhuis van Curaçao wordt eigenlijk wel onderhouden? — de beslotenheid van zijn leven ziet barsten, een ziel die fladderen wil: eruit, maar die ouder wordt en vast zit in de nauwe voegen van het dagelijks leven:

Vleermuizen fladderen nu weg
onder 't gebint
Vergeten in een kast wat porceleinen borden
Het huis biedt nog een laatste
weerstand aan de wind
Wat vroeger was zal niet meer
kunnen worden.

En het is ook het vooruitzicht van de donkere dag, dat aan dien anderen dichter, Eric van der Steen, voor staat, wanneer hij (blz. 6), misschien omdat hij wat ouder is of misschien omdat hij wat zekerder, maar wat minder artiest is, in rustige eenvoud zich voorstelt in de dag der benauwdheid te teren op „wat vroeger was" zoals Marcel de Bruin het zeide. Het is ongetwijfeld een goede keuze geweest deze beide dichters op tegenover elkander liggende bladzijden te plaatsen.

Een overgang van deze wat men zou kunnen noemen, verhalende poëzie naar de meer abstracte van Luc Tournier, vormen de stukken van den zeeman J. Braamse. Braamse heeft een neiging naar het laatste, zoals vooral in de vier kleine gedichten van blz. 11 blijkt, maar soms wil hij het andere doen en dan wordt hij wat grover.

Luc Tournier is hetzelfde probleem van vroeger. Zijn gedichten worden door de meesten niet begrepen en deshalve brachten wij hem een bezoek om den dichter te vragen zelf zijn mening over dichtkunst te zeggen. Op zichzelf is deze opvatting interessant, al zullen maar weinigen haar onderschrijven. Hierom al niet, wijl de consequentie van Luc Tourniers opvatting uiteindelijk de ineenstorting der dichtkunst zou zijn voor zover alle letterkunde berust op de wisselwerking van kunstenaar en publiek.

Het spreekt vanzelf, dat de massa geen oordelende norm is voor een dichter of voor welken kunstenaar ook. Maar een vraag hier, een vraag daar deed ons bemerken, dat het aantal mensen — natuurlijk mensen die vaker gedichten of literatuur lezen — dat Luc Tourniers gedichten niet verstaat, bedenkelijk groot is. Met name diergenen, die bijvoorbeeld niet eens bleken te hebben begrepen dat Machete in de Nacht een moord in cunucu beschrijft of Paniek een angstdroom, waarin de gekste dingen en talen elkander opvolgen.

De klankrijkdom van Luc Tourniers gedichten is groot. Zelf wijst Luc Tournier waardering van zijn gedichten naar de klank evenwel van de hand. Wat dan wel?

Zijn gedichten afwijzen omdat zij bizar zijn? Dan stelt men zich gelijk met diegenen, die alles afwijzen als gek of banditisme wat uit de eenvormigheid der karakterloze massa valt. Vanzelfsprekend kan de dichter daar slechts om lachen. Bovendien, is niemand verplicht deze of andere gedichten te lezen. Luc Tournier blijft achter bij de door hem veroordeelde dadaïsten, die schijnwoorden kweekten, welke althans door hun klank bepaalde stemmingen opwekten.

Men moet eigenlijk persoonlijke omgang in geavanceerde kunstenaarskringen hebben gehad om deze en soortgelijke zo sterk verpersoonlijkte kunstuitingen te kunnen waarderen. De normen der algemeenheid gaan hier niet meer op. Wij staan hier voor een proces van verbiezondering. Dit proces is reeds met de Renaissance begonnen, toen de band van persoonlijkheid tot persoonlijkheid door de opheffing der middeleeuwse gemeenschap losser en losser werd, om eindelijk tot de uiteenvalling, eerst in afzonderlijke groepseenheden of secten en tenslotte in persoonlijke eenheden te leiden. Daarom staan de cultuuruitingen van vóór de Renaissance dichter bij de massa dan die welke erna ontstonden. In feite is met de Renaissance — nabloei ener cultuur — het overgangstijdperk naar een nieuw cultuurtijdperk begonnen, dat nog niet is voltooid.

De hiervoor genoemde uiteenvalling in afzonderlijke eenheden bereikte haar hoogtepunt in het negentiend'eeuws liberalisme. Daar gemeenschap nu eenmaal een der eigenschappen van den mens is, moest er een nieuwe synthese komen van deze uiteengevallen eenheden. Wij staan op de drempel, waarin deze synthese schijnt te worden bereikt in de totale Staat. Een poging van het nazisme deze totale staat op het Germaanse heidendom te vestigen is mislukt. Eveneens die van Mussolini om het Romeinse heidendom er de grondslag van te maken. Misschien dat een komend geslacht het zal beleven, dat hij gebouwd wordt op de ruïne van een versplinterd Christendom. De Franse revolutie heeft een tijdperk afgesloten. Vrijheid, gelijkheid en broederschap, heeft zij niet gebracht. Veeleer blijkt thans, dat zij den mens tot slaaf gemaakt heeft in een almachtige staat, omdat de algemene normen van het Christendom werden opgeheven. Het begin hiervan was reeds de kerkhervorming, die beoogde bepaalde misstanden uit een ten dele verwereldlijkte kerk te bannen, maar die tenslotte door opheffing van dezelfde normen, leidde tot een tijdvak dat uitliep op de Franse revolutie en via liberalisme tot de totale staat. In het godsdienstige leidde dit tot een verindividualisering. In de politiek eveneens. Ook in de normaal, zoals nog kort geleden door P. M. Möhlmann O.P. in Lux werd beschreven. Ook tenslotte in de kunst.

In de Middeleeuwen was het kunstwerk de verindividualiseerde objectiviteit. Een gemeenschapsbezit of -waarde ontroerde den kunstenaar, die dan het medium werd deze gemeenschapswaarde in een persoonlijke vorm tot uiting te brengen. Hetzij in dichtkunst, in bouw- of beeldhouwkunst, in muziek of hoe dan ook. Dit verdween. In de plaats van een cultuurtijdperk met algemene geldigheidsnormen kreeg men afzonderlijke scholen, die geleid werden door een persoonlijkheid die om een of andere reden naar voren trad. Het materialistisch-kapitalistisch tijdvak, dat door de Franse revolutie werd ingeleid is tot nu toe niet in staat gebleken één grote cultuurgemeenschap te stichten, zoals die vroeger bestond. De scheiding tussen kunstenaar en publiek was hiermede een feit geworden. Was in vervlogen dagen het algemeen Christelijk geloof de grondslag voor normaliteit, thans zien wij dat de staat ernaar streeft deze bezielende gemeenschap te worden (conscriptie-proces enz.).

De kunst als openbaring van een algemene idee, die een enkeling ontroert en inspireert, is komen te staan tegenover den in zichzelf ontroerden enkeling, die steeds meer in zichzelve keert, tot de kunst tenslotte alleen nog door hemzelf genoten kan worden — of nòg een stap verder, tot de kunstenaar als een spelend kind zèlf verwonderd kijkt naar wat hij heeft voortgebracht.

Men kan zulk een kunstuiting niet meer beoordelen met een gangbaar criterium, evenmin als de scholastieke terminologie bijvoorbeeld nog de begrippen dekt in een steeds meer van de bron afgesloten zich verindividualiserende secte-theologie.

Dit geldt van alle terreinen des levens. De mode als norm der kleedkunst is verworden tot wispelturigheid, de kerk is vervangen door het stadhuis en de kermis door het warenhuis-met-lunchroom, de liturgie is geworden tot toneelspel en het drama verkeerde in een voetbalmatch. De moraal werd tot ethiek. Het „Amen" vindt zijn echo in het „Hup-Hoy". De gotiek heeft haar plaats geruimd aan het impressionisme. Gemeenschapskunst is enkelingenkunst geworden. Als enige rem op den individuelen kunstenaar fungeert nog het vager wordende algemeen begrip. Zodra die rem dol wordt ontstaat een volkomen subjectieve, persoonlijke kunst, die slechts door de ingewijden genoten wordt.

Willem Kloos' „allerindividueelste expressie van de allerindividueelste emotie", bij hemzelf geremd door de hand des meesters, is werkelijkheid geworden in onbegrijpelijkheid.

OVERDENKING
door Mgr. Martin B. Hellriegel

20 DECEMBER.

„O Sleutel van David".

„O sleutel van David en schepter van huis van Israel, — wanneer Gij opent, sluit niemand, en wanneer Gij sluit, opent niemand. kom en verlos uit de gevangenis den gevangene die in de duisternis en in de schaduw des doods zit".

In handen van Christus zijn alle machten van Hemel en aarde. Jezus Christus is de Heer van het huis van Jacob, Heer van de Kerk, Heer van ieder lid der Kerk, Heer van onze zielen, Heer van onze wil, Heer van onze genegenheden. Als Hij met de sleutels van Zijn Almacht opent, wie durft er dan te sluiten? En als Hij sluit, wie durft er dan te openen?

Kom, grote en almachtige God, sleutel des Vaders, open voor ons de gevangenis waar wij versmachten, geketend aan den duivel, de wereld en het vlees. Breek onze banden van eigenliefde, van ijdelheid van onze lagere neigingen en maak ons vrij, vrij voor U en vrij voor Uwe Kerk. Verlos ons, Heer, en geef ons Uw vrede. Neem weg de schaduw des doods, die ons bedrukt maakt. Geef ons Uw licht, het licht van Uw leven en wij zullen leven, wij zullen in U leven en wij zullen voor U en voor anderen leven. Laat Uw kracht zien, O Heer en kom!

Laten wij deze vurige adventsmeking in de handen plaatsen van den Heiligen Thomas, op wiens feest wij ons heden voorbereiden. St. Thomas heeft de kracht van de „Sleutel van David" ondervonden; de sleutel die hem uit de gevangenis van ongeloof en twijfel leidde tot de vrijheid van een „buitengewoon vereerden vriend van Christus". Hij werd een „olijfboom in het huis des Heren" (officie). Zijn wij ook niet verkozen om vrienden te zijn van Christus? „Gij zijt mijne vrienden", zegt Hij ons heden" als gij de dingen doet die ik u zeg".

Namelijk „als gij elkander bemint gelijk ik, u bemind heb" (evangelie).

Gebrek aan liefde is een van de zwaarste gevangenisdeuren. Zolang wij achter deze deur zitten, hebben wij geen vrijheid in Christelijke zin, in feite zijn wij dan een geen Christenen, geen andere Christussen, want door onze liefde weet de wereld, dat wij andere Christenen zijn.

Wanneer gij heden daarom het knarsen van de sleutel van David zult horen, de stem van den Heer in het huis van Jacob, sluit uw hart dan niet. Hebt goede moed en vreest niet, want uw God zal u komen redden.

„Slaat uw ogen omhoog, want zie uw bevrijding is nabij". Moge de voorbereiding op het feest van den Apostel ons meer met Christus verenigen en ons nader bij de verlossing brengen".

Heilige Thomas, bid voor ons. Sleutel van David, ontferm U over ons.

HET NATIONAAL STEUNCOMITÉ.

Door Zijne Excellentie den Gouverneur werd benoemd tot lid en Voorzitter van het Curaçaose Nationaal Steuncomité tot hulpverlening aan slachtoffers van het oorlogsgeweld in Nederland en Nederlands-Indië: de Heer J. v.d. Velden; tot leden de heren: I. H. Capriles, A. Gaalman, J. Lopez Henriquez, Mr. L. C. Kwartsz, E. C. H. M. van de Laarschot, Th. C. F. Mali, M S. Meyer, J. E. Mauricio, C. Ridderhof, S A. Senior, J. C. Vinck.

[De G.P.D., die wij gaarne als schakel met de Pers in dit comité zouden zien, is er niet in benoemd. Blijkbaar heeft men de kranten niet nodig. — Red.]

„EL UNIVERSAL" OVER DE KOMST VAN JONG HOLLAND.

Het Venezolaanse dagblad „El Universal" kondigt reeds met grote letters de wedstrijd van Zondag aanstaande tussen Litoral en de Curaçaose kampioen Jong Holland aan. Vooral Pardo en Wout worden bij voorbaat geprezen als de beste voorspelers en spil respectievelijk van ons staatsdeel.

„Pardo zal ons de grote vaardigheid van zijn spel, vlug en productief, doen zien", zegt het blad. En van Wout zegt het, dat hij „een ware vesting is op de spilplaats. Hij heeft zijn gelijke niet op Curaçao of Aruba."

VERENIGINGSNIEUWS.

Katholieke Sport Centrale: Voetbal: Op Zondag 24 en 31 December zullen er geen verplichte wedstrijden gehouden worden.

GESLAAGD.

Examen voor benoembaarheid tot klerk bij de Gouvernements-administratie.

Geëxamineerd: 25 candidaten; teruggetrokken: 1 ; afgewezen: 3; herexamen: 1; geslaagd: 20, waarvan 7 van de Groep Secretarie en 13 van de Groep Financiën. De 7 geslaagden van de Groep Secrtarie zijn: de dames M. Th. Apostel, A. M. A. Gustina, F. E. Newton en R. M. Th. Rigaud. De Heren A. F. Halman A. Herding en A. H. de Windt. De 13 geslaagden van de Groep Financiën zijn: de dames C. M. Henriquez, H. Hoelen, A. M. Hoogsteder, N. A. Hoogsteder en E. M. Willems. De Heren M. F. Booi, D. E. Calvo, A. O. Löwenthal, Ch. L. O'Niel, O. A. Palm, E. B. N. de los Santos, C. A. Torres en D. A. van Uijter.

ingezonden
buiten verantwoordelijkheid der Redactie

DIENSTBODEN.

Met verwijzing naar een ingezonden stuk verschenen in uw blad van 7 December jl., getiteld „Dienstbodenprobleem", moge ik u verzoeken mij mede te delen of het u bekend is wat de inzender aan het slot van genoemd artikel bedoelt met:

„Laat men ook voor dienstmeiden de verzekering aannemen en de datum van ingang voor de verplichting van die artikelen, die slaan op dienstboden in handen geven van het Hoofd van Sociale Zaken, deze instantie toch kan er over oordelen."

Het Hoofd van het Bureau voor Sociale- en Economische Zaken,
Dr. M. F. da Costa Gomez.

Naschrift van den Inzender:

„U vraagt mij naar de bedoeling van de laatste alinea. De bedoeling is de volgende. In de uitbreiding, welke bij de Staten aanhandig is gemaakt inzake de sociale verzekering, wordt een uitzonderingspositie geschapen voor de dienstboden. Naar wij menen zeggen de stukken „huispersoneel". Deze term is een beetje ongelukkig, daar men er daar ook chauffeurs in particuliere dienst onder zou kunnen verstaan, aan wie reeds vroeger door een actie van de chauffeursbond San Cristobal door den Gouverneur verzekering werd toegezegd).

De reden van de uitzonderingspositie is wel het gedrag van vele, niet alle, dienstmeiden van nu, die werkelijk tot de „vlottende bevolking" zouden gerekend moeten worden, daar zij dikwijls van mevrouw verwisselen.

Daar nu echter een wet niet de toestand van dit jaar of dat jaar regelt en wel aangenomen mag worden, dat die instabiliteit wel over zal gaan, als de toestand weer normaal wordt en er geen innerlijke reden kan worden aangevoerd tegen een opneming van die groep, leek het den inzender juist de volgende suggestie te doen:

Neem in de verordening de dienstboden ook op.

Laat de verordening voor de dienstboden nog niet van kracht zijn zo lang deze instabiliteit valt waar te nemen.

Laat de Heer Da Costa Gomez, Curaçaoënaar, meer op de hoogte dan de Gouverneur, met wat er reilt en zeilt, de datum van de inwerkingtreding van deze verordening voor de dienstboden bepalen. Hij kan heel goed zien, wanneer de situatie wat dat betreft, weer wat normaal is op Curaçao. Worden ze echter niet in de verordening opgenomen, dan kan het wel eens heel lang duren voordat men de Staten gaat bijeenroepen om die groep nu eens apart te gaan opnemen. Haar rechten zouden gevaar lopen

De Inzender.

TE WAPEN.

Nijmeegs Dagblad, (9 October) schrijft.

„Neen, wij behoeven niet te argumenteren, wij behoeven niet nogmaals uiteen te zetten wat de Duitse bezetting voor ons land betekent. De puinhopen van Nijmegen zijn er als een schreeuwende aanklacht tegen het „Herrenvolk". de herinnering aan de doden van Nijmegen roept ons tot een dure plicht. Wij zullen geen poging doen,, om weer te geven, wat er in onze harten brandt, wij zullen niet gaan theoretiseren over mogelijkheden en wenselijkheden, wij zullen er ons ook niet in gaan verdiepen, wat in de toekomst moet worden gedaan om het probleem-Duitsland tot oplossing te brengen, wij willen ons beperken tot het ogenblikkelijke. Er zijn in de historie van ons Nederland vele bladzijden, die een beeld van beproeving en van duisternis geven. Wij hebben de invallen van de Noormannen gehad, die gedurende vele jaren moordend, plunderend en brandschattend door onze contreien trokken.

Wij hebben in de zestiende en in het begin van de zeventiende eeuw de Spanase tyrannie gekend en wij weten, dát toen zware offers van ons volk gevraagd werden.

Wij hebben het Napoleontische tijdperk gehad, waarin de vreemde overheersing loodzwaar op ons volk drukte. Maar dat alles verzinkt volkomen in het niet, bij hetgeen wij thans moeten ervaren. De Teutoonse furie is in alle hevigheid over ons land en volk losgebarsten, het gaat om het leven en de levensvoorwaarden van ons volk, om het bestaan van onze vrouwen en kinderen, om onze nationale cultuur, kortom om ons goede vaderland, om ons Nederland.

„Hier is geen keus! Alles wat het leven waarde geeft, dreigt verloren te gaan. Gans ons geweten komt in opstand tegen het laaghartig barbarisme van den Duitser.

Wij kunnen en mogen er nu niet mede volstaan enthousiast te doen, wanneer de troepen van onze bondgenoten passeren en den vijand nederlaag na nederlaag toebrengen. Het beroep van onze regering op de wereld, is in de eerste plaats een beroep op ons zelf. Zwaar heeft Nijmegen van de oorlog geleden, groot zijn de offers, die wij hebben moeten brengen. Maar wij zijn vrij. d.w.z. niet meer machteloos, niet meer aan handen en voeten gebonden. Niet langer behoeven wij afwachtend aan de kant te staan, niet langer zijn wij gedwongen te dulden, zonder mogelijkheid iets te kunnen ondernemen, om ons land, ons volk te verlossen van de druk van het Duitse militarisme, van de knechting door het heidense, bestiale nationaalsocialisme.

Om de wereld te bevrijden van de greep van de „furores Teutonicum", om den genadelozen en gewetenlozen vijand van Christendom, beschaving, recht, cultuur en vooruitgang een beslissend halt toe te roepen. Wij, vrijgekomen Nederlanders, hebben thans de plicht de wapenen op te nemen om het leven van onze landgenoten, die nog onder 's vijands juk zuchten, hier en in Nederland overzee, te redden. Nogmaals: er is geen keus! Het parool is thans: Sluit de gelederen! Iedere weerbare man moet de wapenen opnemen, om zij aan zij met onze dappere bondgenoten, den vijand van de mensheid te bestrijden. Men heeft in onze courant kunnen lezen, dat de gelegenheid tot vrijwillige dienstneming is opengesteld. Laat daar een spontane reactie op volgen; laat niemand, die de wapenen dragen kan, achter blijven. Nederlanders, te wapen voor ons nationale volksbestaan!"

Verkiezing van Leden van de Staten.

Formulieren voor schriftelijke anmelding om als kiezer op de kiezerslijst 1945 te worden geplaatst en voor verzoek om bij volmacht te stemmen zijn gratis verkrijgbaar op het Bevolkingsbureau.

De Gezaghebber van Aruba.
Wagemaker

3-3

ARUBA

DE INAUGURATIE VAN DE EERSTE SPEELTUIN.

In de Palmbeach Club.

Men schrijft ons:

Zondag 10 December was het een merkwaardige dag voor de Aruba Palmbeach Club, alwaar de eerste speeltuin op Aruba officieel in tegenwoordigheid van haar leden en talrijke genodigden w.o. Gezaghebber I. Wagemaker, werd geïnaugureerd.

De officiële inwijding zou plaats nemen om 10 uur en reeds om 9 uur begonnen de gasten binnen te stromen. De plechtigheid ving pas aan om elf uur, nadat Gezaghebber Wagemaker arriveerde, die wat laat was, gezien de telkens opkomende regenbuien.

Vooreerst nam de heer Bennie Henriquez het woord en richtte zich namens het Bestuur van de Club tot de aanwezigen met een dankwoord tot den Gezaghebber en overige aanwezigen voor hun belangstelling en schetste het ontstaan van deze speeltuin en gaf de eer hiervan aan de Arubaanse Rotary Club die om zo te zeggen de doorslag gaf tot het verwezenlijken van dit pracht idee en noemde speciaal op twee Rotaryleden nl. den heer L. Smith, General Manager van de Lago en den Heer Robert Heinz van de Lago, die de promotors zijn van het pracht resultaat, dat thans bereikt is. Speciaal de heer Robert Heinz, die eveneens bij deze opening tegenwoordig was, werd met genoegen genoemd, daar hij degene is die de ziel was van deze beweging. Speciale vermelding verdient nog, aldus de heer Bennie Henriquez, het damescomité van de club, dat zich uitsloofde om dit mooie werk in een zo korte tijd klaar te krijgen. Spreker bracht hulde aan het damescomité w.o. bizondere hulde en dank aan Mevrouw Carry Croes en Mevrouw Antoinette Eman, die zich moeite noch tijd bespaarden om deze speeltuin een succes te maken, hetgeen magnifiek gelukt is. Na de redevoering van den Heer Henriquez, kwam Mevrouw Carry Croes aan het woord en sprak namens het damescomité en zei dat het haar aangenaam is bij deze plechtige inwijding van dit sportcentrum voor de jeugd, op de reeds onmisbaar geworden Palmbeach Club, een dankwoord te richten aan de heren Lloyd Smith, Robert Heinz, Johan Beaujon en Rudolf Beaujon voor hun zeer gewaardeerde steun verleend aan het damescomité, die haar taak heeft helpen vergemakkelijken Zij zeide verder dat deze officiële opening op feestelijke wijze dient te worden gevierd en zich richtende tot de leden zei spreekster dat zij zich mogen vergenoegen over deze nieuwe sportcreatie, die de Palmbeach Club ten goede zal komen en de sportieve jeugd, die ervan de ziel moet worden. Spreekster ging verder en merkte zeer aardig op, dat de jeugd thans in de gelegenheid gesteld wordt om langs sportieve grondslagen haar physiek te versterken en op te bouwen. Zij wenste toe te voegen een aanmoedigend woord volharding, daarbij gedachtig zijnde aan de welbekende spreuk „die volhardt overwint". Tenslotte drong Mevrouw Croes aan op gezamenlijk werk en streven op sportgebied en eenheid, die tot een der voornaamste takken van vooruitgang behoort, die samen gaat en samen groeit met de welvaart van Aruba, ons aller geliefde geboortegrond.

Na de redevoering van Mevrouw Carry Croes, die met een geestdriftig applaus werd begroet, werden enkele liedjes ten beste gegeven, met piano-begeleiding van Mevrouw Dr. de la Fuente.

Hierop kwam de heer Robert Heinz aan het woord en zei zich vereerd te gevoelen bij deze opening tegenwoordig te mogen zijn en dat het hem echt genoegen doet bij het zien van het behaalde resultaat. De heer Heinz memoreerde, hoe hij op San Nicolas bij de Lago, alwaar zulk een speeltuin reeds bestond zich afvroeg of op de andere clubs en scholen te Oranjestad zo iets niet mogelijk was en kwam op het idee in de Rotary Club zulks naar voren te brengen, hetgeen direct de aandacht trok van de aanwezigen; de heer Heinz sprak met een der dames, nl. Mevrouw Antoinette Eman die direct de zaak aan het rollen bracht en de Heer Heinz begon werkelijke steun te verlenen. Spreker gaf een overzicht van de verschillende werkzaamheden die hij het maken van speeltuinapparaten te pas kwamen zoals oude pijpen van de Lagoraffinaderij. Tenslotte richtte de Engels sprekende woordvoerder zich in het Spaans tot diegenen die geen Engels verstaan, om een beschrijving te geven van de speeltuin en eindigde met te zeggen, dat de speeltuin ook haar grieven medebrengt, doordat kinderen zo nu en dan vallen en zich bezeren en dat zij soms schreiend bij vader en moeder komen met een schaafwond en dat hiervan geen notitie dient te worden genomen.

Als laatste spreker kwam Gezaghebber Wagemaker, die het werk prees van het Damescomtié en eveneens hulde bracht aan den heer Heinz. Spreker zei, dat van Bestuurswege dit soort sport de aandacht getrokken had en dat het Bestuur zeker niet onverschillig zal blijven en dat het Bestuur zelf hierbij geïnteresseerd is en dat met de betrokken autoriteiten hierover voeling zal worden gehouden. Spreker eindigde met de Palmbeach Club te feliciteren met dit pracht succes en de club welvaart toe te wensen.

Hierna werden nogmaals enige liederen gezongen o.a. het Lang zal hij leven met de kundige pianobegeleiding van Mevrouw Dr. de la Fuente.

Na afloop van het officieel gedeelte ging men de speeltuin in ogenschouw nemen, alwaar talrijke kinderen reeds aan het genieten waren. De tuin op zich zelf zag er feestelijk uit, mooi gedecoreerd met allerlei vlaggen en de eer hiervan komt toe aan den actieven Clubmanager, den heer Charles Mulders, die meer leven en gezelligheid wist te brengen in de Palmbeach Club. De speelapparaten zijn netjes en keurig afgewerkt; een klein kindertjes draaimolen, waarop houten paardjes, eendjes enz. zijn aangebracht, is voortdurend in beweging en de grote draaimolen, (ook gebruikt door volwassenen, die zich blijkbaar nog jong gevoelen), draait ook vrolijk door. Verder zijn er enige wipplanken en meer andere aparten, waarvan ook druk gebruik worden gemaakt. Speciaal de aandacht trok de zg. monkeycage. De hele dag door was het een drukte van belang in de speeltuin. De dag werd verder doorgebracht met de danssport, die tot 19 uur duurde, waarna iedereen zeer voldaan huiswaarts keerde.

Wij ontvingen

De Snelle Koerier, St. Thomascollege, December, gaat volgend jaar met een schaakrubriek beginnen. Verder lezenswaardige stukjes, waarvan vooral dat van J. S. op blz. 9, die uitmuntend schrifft. De anderen schrijven teveel anderen na, al zitten hier veel leuke dingen in. Nog een wijsheid uit de mond der schooljeugd: „Met iedere benoeming maak ik 99 ontevreden mensen en een ondankbare".

Mikvé Israel, November en December 1944. Voor de Paulusdrukkerij bestaan geen moeilijkheden meer. Alles liep als gesmeerd, zo verschijnt thans de ene Mikve na de andere. November schrijft over de Balfourverklaring, waaraan ook een meditatie gewijd is, die zo ad rem is, dat iedereen haar eens moest lezen. Het tweede nummer is dat van Ganoeka, welks betekenis voor heden verhaald wordt. Twee mooie nummer, van een immer lezenswaardig blad.

Sport Rubriek

Officiëele Mededelingen

van

„De Curaçaose Voetbalbond".

WEDSTRIJD UITSLAGEN

Van Zaterdag, 16 December 1944.
Ten eigen bate.

Jong Holland — Be Quick Niet doorgegaan.

Van Zondag 17 December 1944.
Wilhelmina-beker:

S.U.B.T. 1 — Atlanta 1 Winnaar A 6—0.

Competitie B-Klasse:

Scherpenheuvel 1 — Vitesse 1 1—1.

Competitie Reserve A-Klasse:

Jong Curaçao 2 — Transvaal 2 2—2.

(Zie publicatie hieronder).

WEDSTRIJD PROGRAMMA STADION

Stimulansbeker 1944/45.

Zaterdag, 13 Januari 1945: S.U.B.T. — Jong Curaçao
Zaterdag, 10 Februari 1945: Independiente — Jong Curaçao

Wilhelmina-beker.

(De volgorde der wedstrijden is vastgesteld door loting)

Zondag, 24 December 1944: Transvaal 1 — Independiente 1 Winnaar B. (Leers)
Zondag, 7 Januari 1945: Jong Holland 1 — J. Curaçao 1 Winnaar C (v. Rosberg)
Zondag, 21 Januari 1945: Winnaar A — Winnaar C Winnaar D (Rosario)
Zondag, 28 Januari 1945: Finale Winnaar B — Winnaar D (v. Rosberg)

De bepalingen betreffende indiening van wedstrijd- en ruilformulieren blijven voor deze wedstrijden onverminderd van kracht.

Wedstrijden ten eigen bate.

Zaterdag, 20 Januari 1945: Jong Holland — Be Quick

Competitie A-klasse.

Zondag, 14 Januari 1945: Atlanta 1 — Independiente 1 (Viejou)

MUNDO NOBO.

Competitie B-Klasse.

Zondag, 14 Januari 1945: U.S.C. 1 — Vitesse 1 (Willems)
Zondag, 21 Januari 1945: D.T.S. 1 — Republiek 1 (Viejou)
Zondag, 28 Januari 1945: Veendam 1 — Vitesse 1 (Manuel)

Competitie Reserve A-klasse.

Zondag, 7 Januari 1945: Atlanta 2 — Independiente 2 (Taytelbaum)

Competitie Reserve B-Klasse:

Zondag, 7 Januari 1945: Jong Curaçao 3 — Veendam 2 (Rog)
Zondag, 14 Januari 1945: Be Quick 2 — D.T.S. 2 (Jansen)

(Des morgens om 10 uur.)

SCHERPENHEUVEL.

Competitie B-Klasse.

Zondag, 14 Januari 1945: Veendam 1 — Be Quick 1 (Gonzahus)

Alle wedstrijden beginnen om 4 uur n.m. precies, tenzij uitdrukkelijk anders bepaald.

Aanvangsuur wedstrijden.

Den Heeren scheidsrechters wordt verzocht de wedstrijden in geen geval later dan 15 minuten na het officieele aanvangsuur te laten beginnen.

De aangesloten vereenigingen gelieven met het bovenstaande rekening te houden.

Boeten.

R.C.W. art. 18 (Niet aanwezig zijn grensrechter) — *f* 0.50
Transvaal wedstrijd Jong Curaçao 2 — Transvaal 2 dd. 17.12.44
S.U.B.T. wedstrijd S.U.B.T. 1 — Atlanta 1 dd. 17.12.44.
Atlanta wedstrijd Atlanta 1 — S.U.B.T. 1 dd. 17.12.44.

R.C.W. artikel 11 lid 2 — Niet gerechtigd speler — *f* 5.—.
Wedstrijd Jong Curaçao 2 — Transvaal 2 dd. 17.12.44.

De speler L. Willems van Transvaal was niet-gerechtigd aan dezen wedstrijd deel te nemen aangezien hij in de elftalopgave over December 1944 voor het eerste elftal is opgegeven.

R.C.W. artikel 9 en 10 — Niet tijdig indienen wedstrijd- en ruilformulieren — *f* 1.—.
Vitesse — wedstrijd Scherpenheuvel 1 — Vitesse 1 dd. 17.12.44

Scheidsrechtervereeniging.

Ingeschreven als scheidsrechter: Armando Militao Gonzahus
Afgeschreven als scheidsrechter: A. R. Ercol.

Club Deportivo Caribe.

Deze vereeniging heeft zich uit de competitie 1944/45 teruggetrokken.

Elftalopgaven over Januari 1945.

De elftalopgaven over Januari 1945 moeten **uiterlijk den 1sten Januari 1945** zijn ingediend.

Buitengewone Algemeene Ledenvergadering.

Buitengewone Algemeene Ledenvergadering, te houden op **Woensdag, 20 December 1944, des avonds om 8 uur**, in het gebouw van de Curaçaosche Sportclub, Scharloo.

Agenda: Verkiezing van twee bestuursleden ter voorziening in de vacature ontstaan door het aftreden van de Heeren **J. C. Viejou** en **J. M. F. Pietersz**, en van twee leden voor de Commissie van Beroep en de Financieele Commissie.

Het Bondsbestuur stelt geen candidaten. Door de vereenigingen zijn de volgende candidaten gesteld, t.w.:

Voor het Bondsbestuur:

P. Od. Willems lid van U.S.C.
A. S. Schoop lid van U.S.C.
E. S. Rib lid van Independiente
M. E. Chatlein lid van S.U.B.T.

Voor de Commissie van Beroep en de Financieele Commissie:

J. Rosiers lid van Jong Holland
A. Quast lid van Jong Holland

Inschrijvingen:

Vitesse: I. Royer, E. S. Lourens en Fr. Nisia als gewone leden.
S.U.B.T. Ch. H. Salcedo als gewoon lid.
D.T.S.: R. C. Carolina, E. P. Carolina, A. A. Marchena, J. M. Balentina, L.A. Baromea, T. O. Balentina, J. S. Job, M. H. Bernadina, L. A. Louisa en L. Steba als gewone leden.

Afschrijvingen:

Be Quick: Ch. H. Salcedo als gewoon lid.
Caribe: E. S. Lourens als gewoon lid.
S.U.B.T.: M. A. Penha als gewoon lid.

Algemeen.

1. Den vereenigingen, die terzake van contributie, boete enz. nog gelden aan den C.V.B. schuldig zijn, wordt verzocht ten spoedigste het door haar verschuldigde aan te zuiveren.
2. De aan de vereeniging D.T.S. opgelegde straf van *f* 5.— boete en 2 winstpunten in mindering gebracht op de competitie-ranglijst (zie O.O. van 29 November en 6 December 1944) wordt hierbij teruggenomen.

HET BESTUUR.